

Saksmappe til TF møte 27. – 28. februar 2018

Møte i Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF) 27.-28. februar 2018 på Scandic hotel Karasjok.

Møtestart 27. februar kl. 10.00

Saksliste:

Sak 07/2018: Godkjenning av innkalling og saksliste

Sak 08/2018: Godkjenning av protokoll fra TF møte 8. januar 2018

Sak 09/2018: Valg av 2 protokoll underskrivere

Sak 10/2018: Høring på endring av fiskeregler i nedre norsk del av Tanavassdraget

Sak 11/2018: Fiskekortpriser 2018, ny behandling

Sak 12/2018: Høring på forslag til endringer i forskrifter om fisket i Tanavassdraget

Sak 13/2018: Anbefalt årlig overvåkningsprogram i Tanavassdraget

Sak 14/2018: Behandling av laksebrev på Gnr. 7 Bnr. 16 i Karasjok kommune

Sak 15/2018: Behandling av laksebrev på Gnr. 5 Bnr. 9 i Karasjok kommune

Sak 16/2018: Behandling av laksebrev på Gnr. 5 Bnr. 5 i Karasjok kommune

Sak 17/2018: Fefo-høring om gjeninnføring av 5 km-grensa

Sak 18/2018: Deltakelse i garnfiske

Sak 19/2018: Orienteringssaker

Sak 20/2018: Seminar Roller i forvaltningen av Tanavassdraget

Behandling:

Sak 07/2018: Godkjenning av innkalling og saksliste

Sak 08/2018: Godkjenning av protokoll fra TF møte 8. januar 2018

Sak 09/2018: Valg av 2 protokoll underskrivere

Sak 10/2018 Høring på forslag om endringer av fiskeregler i nedre norsk del av Tanavassdraget

Saksfremstilling:

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF) kan i henhold til Tanaforskriftens § 10 innskrenke fisket i forhold til fiskeforskriftene dersom hensynet til fiskebestandene eller utøvelsen av fisket tilsier det. Den nye forskriften om fisket i Tanaelvas nedre norske del åpner også for at TF kan utvide fisket noe i forhold til forskriftas ordlyd. TF har hatt to endringer av fiskereglene ute på høring frem til 20. februar, og har fått inn tre høringsvar fra Fylkesmannen i Finnmark, sonestyret i Karasjok fiskesone og Tana jeger og fiskeforening (TJFF).

1. I forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del § 6 (Fiskesesong for stang og håndsnøre), 3. ledd heter det at;

Tanavassdragets fiskeforvaltning kan åpne for fiske etter sjøørret fra 23. juni til 15. september fra grensen mellom elv og sjø til Langnes.

I høringen ble det foreslått at fiskesesongen for fiske etter sjøørret fra grensen mellom elv og sjø til Langnes varer fra 23. juni til 31. august. Begrunnelsen er skissert i høringsbrevet som er vedlagt.

Det har kommet to svar til denne delen av høringen. Fylkesmannen i Finnmark skriver innledningsvis at TF begrunner lite hvorfor fisket foreslås utvidet, men skriver videre:

Vi er enig i at sjøørretfiske utvides nedenfor Langnes som foreslått. Siden det skal være et rettet fiske på sjøørret, bør det tilføyes bestemmelser om at laks skal settes ut fra datoene fiske etter laks opphører i resten av vassdraget. Forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del sier at tilreisende fiskere kan fiske fra båt med motor i gang, med båten oppankret og med sluk, §§ 7, 14 og 16. Foreslår derfor at tilreisende også bør kunne få bruke sluk fra strand nedenfor Langnes.

Slik vi kjenner sjøørretens levesett i vassdraget, fisket etter sjøørret og annet fiske i vassdraget og området nedenfor Langnes, kan vi vanskelig forestille oss at utvidelsen, inklusivt vårt forslag om sluk fra strand, vil komme i konflikt med bestemmelsene i naturmangfoldloven §18.

Karasjok fiskesone skriver:

Sonestyret er enig i forslaget om endring av fisketid etter sjøørret.

2. I forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del § 16 (Fiske med stang), 3. ledd heter det at;

Ved fiske fra båt skal tilreisende fiskere ha med en roer som bor fast i Tanadalen (lokal roer). Tanavassdragets fiskeforvaltning kan fastsette regler som avviker fra dette kravet.

I høringen er det foreslått at det ved fiske fra båt mellom kl. 18 og kl. 06 skal være med en roer som bor fast i Tanadalen (lokal roer). Samme mulighet gis for fiske etter sjøørret i strekningen Tanamunning - Langnes. Forslaget er begrunnet med at endringen vil gi tilreisende fiskere i nedre norsk del samme mulighet som tilreisende fiskere har i grenseelvdelen, etter de begrensninger som ligger i § 32 båtregister. Dette kan stimulere til økt utleie av lokale båter.

Det har kommet inn to høringssvar til denne endringen. Tana jeger og fiskeforening (TJFF) skriver at saken er behandlet på styremøtet 14. februar, og konklusjonen var følgende:

Et samlet styre vedtok at det skal være lokal roer med ved fiske fra båt.

Karasjok sonestyre er ikke enig i lemping av bestemmelsen om krav til bruk av lokal roer og begrunner deres standpunkt med følgende:

Beskatningen av laksen er allerede for stor til at det kan gis mulighet for økt fiske. Krav om lokal roer hele døgnet opprettholdes. Dette vil gi økt sysselsetning i dalen.

Direktørens innstilling:

1. TF åpner for fiske etter sjøørret fra 23. juni til 31. august fra grensen mellom elv og sjø til Langnes. TF åpnet for at tilreisende fiskere kan fiske med sluk redskaper på strekningen mellom grense elv og sjø til Langnes, og på strekningen 150 m nedenfor Tana bru til ca. 100 m ovenfor bru på østsiden av Tanaelva jf. Forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del § 7, 6. ledd. Begge sluksonene var gjeldende i 2017, og er en videreføring av sluksoner som var gjeldende frem til og med 2016.
2. TF åpner for at tilreisende fiskere kan fiske uten lokal roer i den nedre norske delen av Tanaelva mellom kl. 06 og 18. Endringen gjør at reglene samsvarer med bestemmelsen i grenseelvdelen av Tanavassdraget. Nå kan utflytta tanaværingar fiske uten lokal roer i en del av døgnet, og endringene kan stimulere til økt utleie av lokale båter.

Vedtak:

Sak 11/2018: Fiskekortpriser 2018, ny behandling

Saksfremstilling:

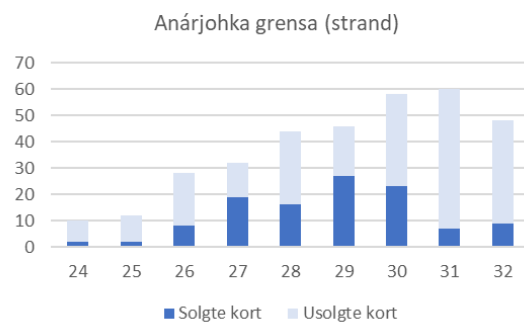
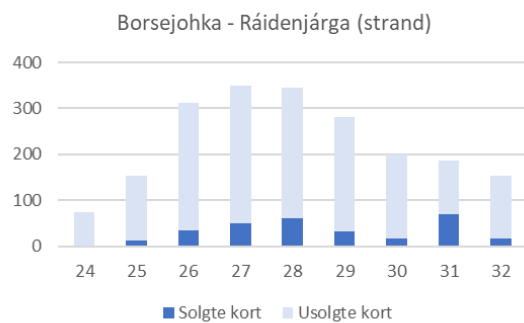
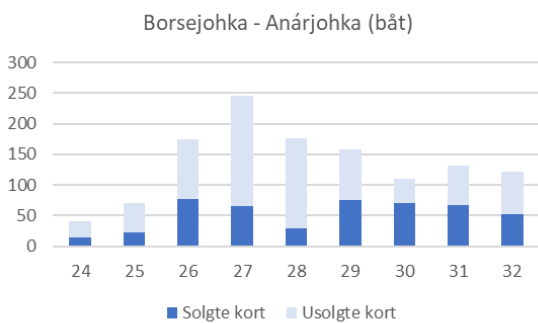
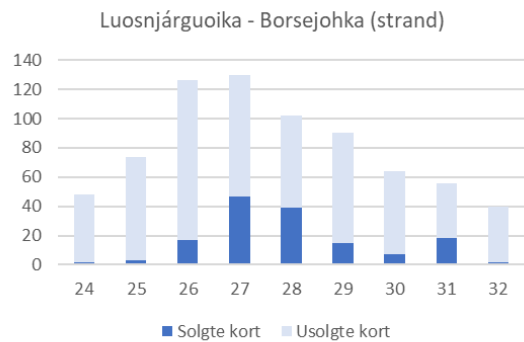
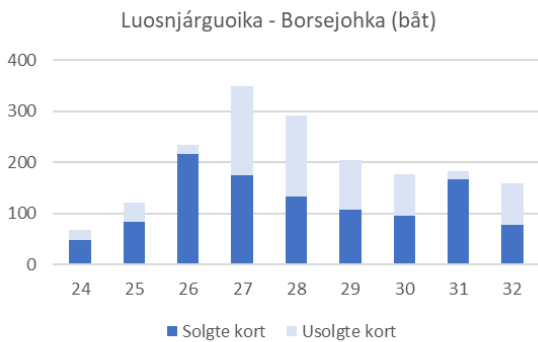
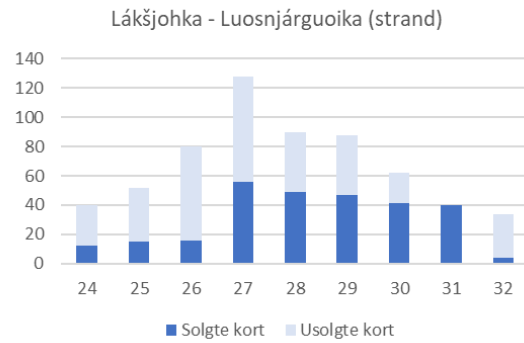
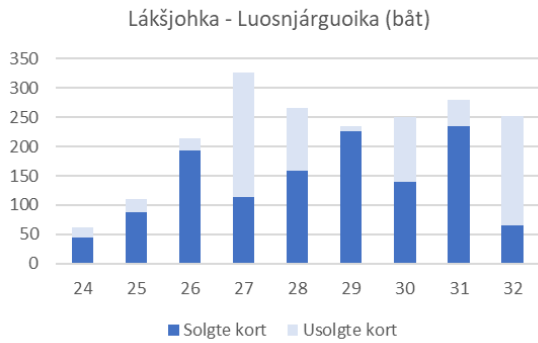
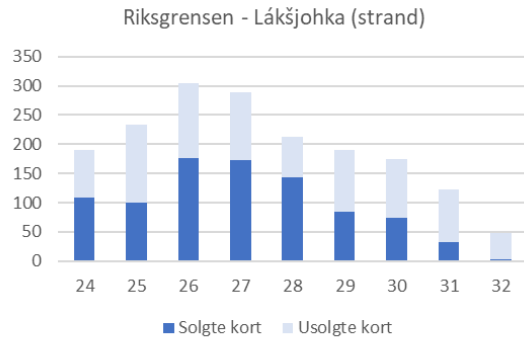
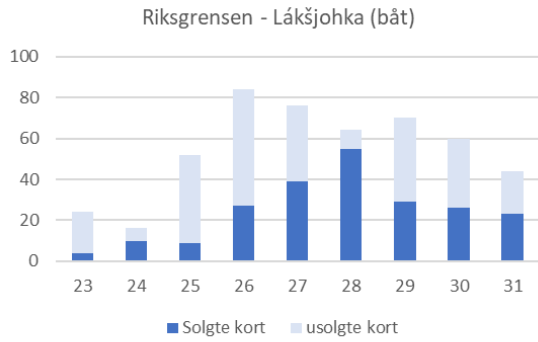
Fiskekortpriser for kommende sesong er behandlet ved møte i desember i fjor, og ved TF møte i januar.

Ved sak 6/2018 vedtok TF møtet å følge prisene på finsk side i grenseelvestrekningen. Imidlertid har forutsetningene for å ha like kortpriser på norsk og finsk side endret seg. De finske fiskefelleskapene gikk i mot at det på norsk side kan være annen kortfordeling og fredningstid i døgnet enn på finsk side.

Tanavassdragets fiskeforvaltning fastsetter døgncortpriser for fiske fra båt og fiske fra strand i tråd med driftsbudsjett 2018 jf. artikkel 10 fjerde ledd. Etter § 5 er fiskekortkvotene fordelt mellom områder.

Tanavassdragets fiskeforvaltning har foreslått endring av kvotefordelingen for fiske fra strand, jf. § 5 og endring av fredningstid i fiskedøgnet for fiske fra strand, jf. § 9 andre ledd. Det viser seg at forskriften på konkrete områder fraviker vesentlig fra innarbeidet forvaltningspraksis på norsk side av grenseelvestrekningen.

Salget i fjor var fordelt i fem strandfiske og fire båtfiske områder. Salgsfordelingen pr. uke vises på neste side. Søylene viser solgte kort pr. uke og usolgte kort pr. uke pr. område.

Fiskekortkvote for fiske fra strand fordelt på områder:

Tidsrom	Grensen - Láksjohka	Lákšjohka - Luosnjárga	Luosnjárga - Borsejohka	Borsejohka - Ráidenjárga	Anárjohka	Sum
Totalt	1762	614	730	2056	338	5500

Salg 17 i %	51,0	45,6	20,5	14,3	33,4	31,5
Bud.salg %	70	60	40	40	50	

Forslag til kortpriser:

Periode

10.06.-15.07.	450	450	350	350	350
16.07.-10.08.	350	350	350	350	350

Fiskekortkvote for fiske fra båt fordelt på områder:

	Tidsrom	Grensen - Láksjohka	Lákšjohka - Luosnjárga	Luosnjárga - Borsejohka	Borsejohka - Anárjohka	Sum
	Sum	490	1994	1788	1228	5500

Salg 17 i %	45 %	63,3	61,9	38,4
Bud.salg %	65	85	80	55

Periode					
	10.06.-15.07.	650	800	800	650/ 800
	16.07.-10.08.	800/650	800	800	650

Sideelver deles inn i **sideelver og ***mindre sideelver.

**** Sideelver**

Máskejohka, Kárášjohka nedenfor Skáidegeahčči, Kárášjohka ovenfor Skáidegeahčči og lešjohka.

***** Mindre sideelver**

Buolbmátjohka, Lákšjohka, Leavvajohka, Baišjohka, Váljohka og Geaimmejohka.

Direktørens innstilling:

Tanavassdragets fiskeforvaltning innfører differensierte kortpriser i nedre norske del og i deler av grenselvstrekningen i 2018 iht. oppsett.

Forslag fiskekortpriser 2018

Kort	Område	Pris 2017	Forslag 2018	Merknad
Fiske fra strand	Grenseelv	500	450/350	Differensiert pris i to områder
Fiske fra båt	* Grenseelv	800	650/800/650	Differensiert pris i to områder
Ungdom 16 - 18 år	Som døgnfiskekort voksne			
Kort	Norsk del	Pris 2017	Forslag 2018	Merknad
Fiske fra strand	Nedre norske del	500	450/350	Differensiert pris mellom kr. 450 - 350
Fiske fra båt	Nedre norske del	800	800/650	Differensiert pris mellom kr. 800 - 600
Ungdom 16-18 år	Nedre norske del	100	100	
Fiske fra strand	** Sideelver	450	450	
Fiske fra strand	*** Mindre sideelver	350	350	
Ungdom 16-18 år	Sideelver	100	100	

Vedtak:

Sak 12/2018: Høring på forslag til endringer i forskrifter om fisket i Tanavassdraget

Saksfremstilling

Klima- og miljødepartementet har sendt ut endringer i fiskeforskriftene på høring med høringsfrist 15. mars. Tanaavtalen legger opp til at norske og finske myndigheter, i samarbeid med rettighetshaverne på begge sider av grensen, foretar en årlig evaluering av fiskereglene, (jf. Tanaavtalen artikkel 6 nr. 1 og artikkel 7 nr. 2 og nr. 3). Fiskereglene har nå vært i kraft gjennom én fiskesesong, og både fiskere og forvaltningsmyndigheter har i løpet av sesongen gjort seg erfaringer med hvordan reglene har fungert.

Det ble 7. og 8. februar 2018 arrangert et felles møte i Oslo, der norske og finske myndigheter og lokale rettighetshavere vurderte behovet for å fravike fiskereglene og drøftet eventuelle endringer. Basert på det som kom fram under møtet og erfaringer fra fiskesesongen 2017 foreslår departementet å gjøre visse endringer i fiskereglene, og tilsvarende endringer i grenseelvforskriften. Det er også foreslått justeringer i sidevassdragsforskriften og nedre norske del-forskriften. Departementet understrekes at hovedprinsippene i fiskereglene skal ligge fast i den første femårsperioden, så det er nå bare rom for mindre justeringer.

Regelendringene som er på høring nå er resultat av kompromisser med finsk side, og mellom statlig og lokalt nivå i Norge. TF vil med høringssvaret synliggjøre hvilke endringer man mener ville vært best for forvaltningen av Tanavassdraget og TFs drift.

Direktørens innstilling:

Tanavassdragets fiskeforvaltning har følgende kommentarer til regelendringene som er på høring:

§ 4 Antall og fordeling av fiskekort for tilreisende fiskere

Efaringene etter første års drift under den nye Tanaavtalen viser at fiskekortfordelingen på den norsk finske grenseelvestrekningen ikke er tilpasset de norske forholdene. Dette gjelder spesielt for de 5 500 fiskedøgnene som TF kan selge til strandfiske. Forskriften gir en fast fordeling til 4 fiskesoner, og kortene er også fordelt ukesvis i sesongen. Da tabellen med soner og uker ble laget, tok man utgangspunkt i erfaringene fra tidligere fiskeutøvelse på grensa. Siden det tidligere har blitt solgt klart flest kort på finsk side, ble fordelingen gjort basert på de finske forholdene. Erfaringen fra norsk side fra 2017 og tidligere tilsier at TF ikke kan lykkes i å selge ut sine strandkort men dagens fordeling. Det er særlig antallet strandfiskekort til den øvre sonen som bekymrer. På strekningen over Borsejohka er det få strandfiskeplasser og det er begrenset med parkeringsplasser ved de plassene som finnes. TF hadde bedt om at 1 200 av fiskekortene fra den øvre sonen ble flyttet ned til den nedre sonen, men etter avtale med Finland er det foreslått at kun 600 av fiskedøgnene blir flyttet ned. Vurderingene til TF er at dette vil gjøre at man kan lykkes i å selge en større del av

kvota, men at man fortsatt ikke har mulighet til å selge hele strandfiskekvota. Resultatet er at driftsgrunnlaget til TF blir svakere enn det kunne vært.

I evalueringen etter sesongen 2017 har det blitt klart at barn regnes inn i fiskekortkvota. Dette beklager TF. Vårt utgangspunkt er at barn til og med 15 år skal ha gratis fiske, og at de ikke skal inngå i fiskekortkvota. Dette er viktig for rekrutteringen, samtidig som at barns fiske trolig utgjør en svært liten del av beskatninga av laks. Ordningen med et begrenset antall barn + voksenkort er en mulig måte å gjøre fisket i Tanaelva noe mer tilgjengelig for barn, og er sånn sett en bedring i forhold til utgangspunktet. Ordningen er både vanskeligere å organisere og mer begrensende enn TF sitt utgangspunkt, og TF vil jobbe videre for at barn får gratis fiske utom fiskekortkvota.

§ 9 Generelle regler om agn og redskap ved stangfiske

Begrensningen til antall stenger pr. båt blir i høringa flyttet fra § 9 til § 8 slik at forskriften stemmer over ens med Tanaavtalen. TF mener at begrensningen i antall stenger i båten også burde omfatte lokale fiskere, og mener det lagt opp til nettopp dette i forhandlingene med Finland. De lokale stangfiskerne er den gruppen som er minst berørt av reguleringen i den nye Tanaavtalen. TF vil også opplyse om at det ikke har vært tradisjon for å fiske med flere enn tre stenger for lokale fiskere.

Ved å legge til et nytt ledd i § 9 sikrer man at ingen kan delta aktivt i fiske fra båt uten å ha kjøpt fiskekort. TF vil likevel advare mot muligheten for at mindre aktive fiskere kan være med som passasjer i båten, og eventuelt delta i landing av fisk og lignende når oppsynet ikke er til stede.

§ 11 Forbudsområder for stangfiske

Nedkorting av forbudssonene ved sideelvers munning som er foreslått ble jobbet frem i arbeidsgruppa for forvaltningen av Tanavassdraget hvor også TF sitter. Erfaringen fra første sesongen med forbudssonene var at disse var svært begrensende med tanke på tilgangen på potensielle fiskeplasser på grenseelvdelen av vassdraget. Reduksjonen i fredingssonen oppstrøms gjør tilgjengelig en del fiskeplasser, og sonene vil fortsatt sørge for vern av laks som er på vei opp til de ulike sideelvene.

En del av bakgrunnen for enigheten i arbeidsgruppa var at munningene skulle befares sommeren 2017, og evalueres på nytt etter 2018. Sonene har allerede blitt mye diskutert av fiskeoppsynet, og TF ser frem til å bidra med oppsynets og lokale fiskeres lokale kunnskap om de ulike munningssonene i og etter sesongen 2018.

En del av enigheten i arbeidsgruppa var at strandfiske fra motsatt bredde for sideelvenes munning tillates. Generelt er en god ordning siden det gjør tilgjengelig flere fiskeplasser. Vi vil likevel kommentere at dette slår uheldig ut ved Iškurrasjohkas munning til Anárjohka. Der kan fiskere fra finsk side i praksis fiske i munningsområdet siden Anárjohka er relativt smal her. Fra norsk side har man ikke lenger tilgang til en av få fine fiskeplasser i området som har vært i bruk av en del lokale fiskere i Anárjohka.

TF oppfatter ordningen hvor fiskere kan ro med redskapen ute gjennom en munningsssone for unødvendig. Dette er vanskelig å håndheve for oppsynet, og det er et viktig prinsipp at i fredningssoner kan man ikke ha fiskeutstyret ute. Det er pr definisjon fiske. Ordningen gjelder kun de ti meterne nærmest motsatt bredde, og minner om «halveisreglene» fra 2017 som tillot fiske på andre siden av djupålen. Dette var regler som var umulig å håndheve, og det ble diskutert ordninger som merking av djupålen med bøyer for at oppsynet skulle ha en mulighet for håndhevelse.

§ 29 Fangstoppgave

TF har vært kritisk til kravet i Tanaavtalen om ukentlig rapportering av fangst. Pr nå er brukes informasjonen fra fangstrapporteringen først etter sesongen, og det er viktigst å få en presis rapportering fra alle fiskerne. I andre vassdrag i Norge brukes fangstrapporteringen i en midtveisevaluering, men kunnskapen om beskatningen av Tanalaksen tilsier at det ikke er naturlig å innrette forvaltningen på samme måte i Tana. Den største delen av beskatningen i Tanavassdraget skjer i selve Tanaelva. Dersom oppgangen til de store sideelvene er spesielt svake, vil man ikke kunne gjøre endringer i fisket før etter hovedoppgangen av de store hunnene er over. Reguleringene i den nye Tanaavtalen er derfor lagt opp for å gjenoppbygge laksebestandene i øvre del av vassdraget i løpet av to laksegenerasjoner.

En måte å få bedre rapportering fra flest mulig fiskere, er ved å innføre fortløpende rapportering. TF har erfart at en stor andel av de lokale fiskerne fortsatt helst rapporterer på papir, og en ordning med ukentlig rapportering på papir må kunne beskrives som svært tungvint. Det er viktig å ikke ta stegene mot en fortløpende rapportering for raskt, særlig med tanke på at finsk side ligger noe etter norsk side på dette området.

Ordningen med frivillig skriftlig rapportering midtveis i sesongen er en grei for sesongen 2018. Det viktigste for TF er at kravet også denne sesongen er en rapportering etter sesongen.

Forskrift om fiske i nedre norsk del av Tanavassdraget

Ut over endringene som er på høring, har TF et ønske om endringer i henhold til dagens forskrift.

I § 7 (Agn og krokreskaper), 1. ledd, heter det:

Det er forbudt å bruke reker, fisk og mark som agn. Det er likevel tillatt å benytte mark som agn på strekningen fra grensen mellom elv og sjø til Langnes etter 14. juli.

Forbudet mot bruk av mark i første del av sesongen er ment å skåne laksesmolt på vei ut. TF mener at markfisket som foregår i munningssonen ikke er egnet å fange smolt, og at differensieringen i første del av sesongen kompliserer forskrifta unødvendig. TF foreslår derfor at ordlyden endres til:

Det er forbudt å bruke reker, fisk og mark som agn. Det er likevel tillatt å benytte mark som agn på strekningen fra grensen mellom elv og sjø til Langnes.

Forslag til endring av forskrift om fiske i norske sidevassdrag til Tanaelva, Anárjohka og Skiehččanjohka

Ut over endringene som er på høring, har TF et ønske om endringer i henhold til dagens forskrift.

§ 7 Fisketider for fiske med stang og håndsnøre

Etter forskriften er det differensiert fiskesesong og ulikt antall fiskedøgn i uka i de norske sideelvene til Tanaelva. Bestemmelsen fraviker vesentlig fra bestemmelsen som gjelder i Tanaelva og bestemmelsen i de finske sideelvene.

Forslag til endring:

Tanavassdragets fiskeforvaltning foreslår bestemmelsen endres til lik fisketid i alle de norske sideelvene:

- Sesongen for lokale fiskere (stang): 1. juni til 20. august
- Sesongen for tilreisende fiskere: 10. juni til 10. august
- Seks fiskedøgn i uka, fra mandag kl. 18 til søndag kl. 18.

Begrunnelse:

De gjeldene fiskereglene er vanskelig å forholde seg til for de tilreisende fiskerne, kortselgere og fiskeoppsyn. Reglene forringer fiskekortproduktet. TF ønsker ei forskrift som er lett å forholde seg til, og mener at fisketidene som her foreslås er forsvarlig ut fra kjennskapet til de ulike sideelvene.

- 1) I sideelver som Goššjohka, norsk del av Anárjohka, Geaimmejohka, Baišjohka, Leavvajohka og Polmakelva er det et svært lavt fiskekortsalg i løpet av en sesong; 0-15 fiskedøgn. Det vurderes som ikke nødvendig å begrense fisket ytterligere.
- 2) I Váljohka er kortsalget på rundt 50 døgn i året, og tilreisende tar ut litt under halvparten av fangsten. Sideelva er vurdert å oppnå forvaltningsmålet.
- 3) I Lákšjohka er fisketrykket blitt betydelig redusert over mange år. TF har bidratt aktivt med å redusere beskatningen her da de vedtok to relevante fredningssoner i 2014 og 2015. Beskatningen har vært lav de siste årene. Til tross for at bestanden ikke når forvaltningsmålet vurderes den skisserte reguleringen å være tilstrekkelig.
- 4) Máskejohka har vært den mest populære sideelva over mange år, men det har vært en betydelig reduksjon i fiskekortsalget til tilreisende fiskere. Også det lokale fisket skal være betydelig redusert her. Beregningene til overvåknings- og forskergruppa for Tanavassdraget viser at bestanden har vært over gytebestandsmålet, i alle fall de to siste sesongene. Det vurderes at det pr nå ikke er tilstrekkelig å begrense fiskesesongen som skissert over.
- 5) Laksebestanden i Iešjohka har over mange år blitt vurdert å være langt under forvaltningsmålet, og TF valgte derfor ikke å åpne elva for tilreisende fiskere i 2016. I 2017 var den igjen åpen med da var vannstanden svært vanskelig, og det ble solgt

kun 21 fiskedøgn hit. I årene frem t.o.m. 2015 ble det solgt i overkant av 100 fiskedøgn til lešjohka, og tilreisende fiskere fanget om lag 10 % av laksen basert på rapportert fangst.

- 6) Laksebestanden i øvre del av Kárášjohka er også vurdert å være et godt stykke unna forvaltningsmålet. Tilreisende fiskere har kjøpt mellom 250-450 fiskedøgn hit siden 2009, og siden 2014 har antall solgte døgn blitt redusert hvert år. Dette kan være et resultat av at TF har regulerte fisket med økt kortpris i flere omganger. De siste sesongene har de tilreisende fiskerne fanget mindre enn 20 % av fangsten her. Det vurderes at det pr nå ikke er tilstrekkelig å begrense fiskesesongen som skissert over.
- 7) I nedre de av Kárášjohka fanges det laks som er på vei til både lešjohka, øvre del av Kárášjohka, Bavttajohka og Geaimmejohka. Fisketrykket fra tilreisende fiskere er lavt, og det vurderes at det pr nå ikke er behov for innskrenkninger for tilreisende.

Elv	Fiskesesong med garnredskap	Fisketid garnreds . pr. uke	Fiske-sesong fastboende med stang	Fiske-sesong tilreisende fiskere	Frednings-døgn	Merknader
Nedre norsk del til Rájánjárga	1.06. - 31.07.	Jf. forskrift	1.06.- 20.08.	10.06. - 10.08.	Søn. kl. 18 - Man. kl. 18	
Grenseelv-strekningen	1.06. - 31.07. Anárjohka til 12.08.	Jf. forskrift	1.06. - 20.08.	10.06. - 10.08.	Søn. Kl. 18 - Man. kl. 18	
Máskejohka, Buolbmátjohka, Lákšjohka, Leavvajohka, Baisjohka, Váljohka, Kárášjohka nedenfor Skáidegeahčči, Geaimmejohka, Kárášjohka over Skáidegeahčči, lešjohka, Goššjohka og Anárjohka (øvre norsk del)	1.06. - 31.07.	Jf. forskrift	1.06.- 20.08. el. 10. aug.	10.06. - 10.08.	Søn. kl. 18 - Man. kl. 18	TF drøfter andre tiltak som fredningssoner i alle sideelver, kvoter pr. døgn og pr. sesong for stangfiske

Det foreslås justering av tilreisendes fisketid i alle sideelvene, slik at fisketiden er lik fisketiden i hovedelva.

Med en åpnere forskrift kan TF gå inn med tiltak som f. eks døgncortbegrensning pr. døgn/uke, kvoter pr. fisker, eller relevante fredningssoner dersom man erfarer økt kortsalg til tilreisende.

Vedtak:

TF-sak 13/2018 Anbefalt overvåkingsprogram for Tanavassdraget

En ny rapport fra Overvåkings- og forskningsgruppa (OFG) for Tanavassdraget er tilgjengelig. Den engelske versjonen er sendt som vedlegg på e-post, og den norske og samiske versjonen er under oversettelse. Det legges opp til en kort gjennomgang av rapporten på møtet.

Kapittel 2 er ny i forhold til de tidligere rapportene fra OFG. Her beskrives av overvåkingsdataene som rapporten bygger på, fangststatistikken, skjellprøver, ungfiskregistrering, oppgangsovervåking og gytefisktellinger.

Hovedfokuset i rapporten er som tidligere bestandsvurderingen av enkeltbestandene. I år er i alt 15 bestander/bestandskomplekser vurdert. Hovedlinjene er kjente. Det er varierende status i de ulike sideelvene, men det er manko på gytefisk særlig for bestandene i de øvre tilløpselvene Kárášjohka, lešjohka og Anárjohka. Sideelva Lákšjohka kom aller dårligst ut, og det er beregnet at det i to av de fire siste årene ikke var et høstbart overskudd til denne bestanden før beskatningen i sjøen og elva tok til. Sideelva Máskejohka ble for første gang vurdert å nå forvaltningsmålet.

Et nytt element som ble tatt inn i rapporten var sammenligningen av fangstene fra genmix-prosjektet med gytebestandsmålet for de ulike elvene (tabell 35). Hver bestand utgjør en gitt andel av det samlede gytebestandsmålet. Dersom alle bestandene var fullrekruttert, skulle man forvente at andelen i fangsten av hunnlaks i nedre del av Tanaelva skulle samsvare med andelen av gytebestandsmålet hver bestand har. Interessant nok var det avvik som gikk i samme retning som bestandsvurderingene. Det vil si de sideelven som er vurdert å ha svak måloppnåelse, også utgjorde en mindre del av fangsten i nedre del av Tanaelva enn det gytebestandsmålet skulle tilsi. Sammenligningene støtter også opp om en del lokal kunnskap. Blant annet er Utsjoki vurdert å ha god måloppnåelse, samtidig som en del lokale melder inn at selve Utsjoki er at bestanden ikke er i spesielt godt hold. Fangstfordelingen viser også at det er sideelvene Tsartsejoki og Kevojoki som gjør det bra, mens laks fra selve Utsjoki utgjorde en mindre andel av fangsten i Tanaelva enn forventet. På samme vis, ble det fanget mye laks på vei opp til sideelva Goššjohka samtidig som andelen Anárjohkalaks var svak.

Avslutningsvis er det anbefalt overvåkingsopplegg for årene som kommer skissert i kapittel 5 (norsk versjon vedlagt). Det foreslåtte programmet er i tråd med tidligere orienteringer til TF, og har en samlet årlig kostnadsramme på godt over en halv million Euro.

For sesongen 2018 ligger det an til at det blir gjennomført sonartelling i Tanaelva (Polmakholmen) og i Anárjohka i regi av Finsk Naturressursinstitutt (Luke). Det ligger også an til at det blir gjennomført sonartelling i Kentán/Ássebákti. Videotellingene i Lákšjohka og Utsjoki videreføres, så vel som skjellprøveprosjektet og de årlige drivtellingene i de finske sideelvene Ahkujohka, Nilijohka og øvre Polmakelv.

Sak 14/2018: Behandling av laksebrev på Gnr. 7 Bnr. 16 i Karasjok kommune

Legges frem på møtet

Sak 15/2018: Behandling av laksebrev på Gnr. 5 Bnr. 9 i Karasjok kommune

Legges frem på møtet

Sak 16/2018: Behandling av laksebrev på Gnr. 5 Bnr. 5 i Karasjok kommune

Legges frem på møtet

TF-sak 17/2018 Fefo-høring om gjeninnføring av 5 km-grensa

Saksfremlegg:

Finnmarkseiendommen (fefo) har sendt ut en høring om gjeninnføring av 5-kilometersgrensa i forvaltning av innlandsfiskressursene i Finnmark. Fefo-styret har vedtatt følgende:

Styret gir direktøren fullmakt til å utforme et høringsforslag som omhandler innføring av 5-kilometersonen slik den vil være ut fra dagens offentlige veier i Finnmark (slik ordningen var før den ble avvirket i 2006). Styret i FeFo ber direktøren innhente en særskilt uttalelse fra Departementet i høringsrunden om å gjeninnføre 5-kilometersonen.

FeFo ber med bakgrunn i det følgende om høringsinnspill, forutsatt at gjeninnføring av 5-kilometersonen er juridisk gjennomførbar.

I høringsbrevet (vedlagt) redegjør fefo for bakgrunnen for 5-kilometersgrensa. Prinsippet er at personer som ikke er fast bosatt i Norge, ikke kan fiske i vann og vassdrag som ligger lenger enn 5 km fra Europa-, riks og fylkesvei med mindre de har dispensasjon (se vedlagt kart over Tana og Karasjok).

Regelen var gjeldene i Finnmark fra 1970-tallet og frem til opprettelsen av Finnmarkseiendommen i 2006. Bakgrunnen for reglen var i utgangspunktet regulering av motorferdsel

i utmark. I dag er ikke rettighetsforhold og lovgrunnlag de samme som da 5-kilometersonen ble innført. Staten er ikke lenger eier av land og vann i Finnmark, og lov om motorferdsel i utmark regulerer ferdselen utenfor vei i Finnmark. Det har etter hvert også kommet lover og forskrifter som regulerer hensynet til naturen og dens ressurser (bl.a. naturmangfoldloven, lakse- og innlandsfiskloven og Finnmarksloven).

Bakgrunnen for et gjentatt uttrykt ønske om gjeninnføring av 5-kilometersonen fra lokalt hold i Finnmark har, slik fefo-direktøren vurderer det, vært å sikre at lokalbefolkningen ikke blir fortrent fra sine tradisjonelle fiskeplasser. Finnmarksloven (FL) legger rammene for FeFos regulering av adgang til å fiske etter innlandsfisk. Dersom utfordringen i dag er et spørsmål om ressursknapphet regulerer FeFo dette med hjemmel i FL § 27, i tillegg til reguleringer fra offentlig myndighet.

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF) forvalter fiskeressursene i det samme nedslagsfeltet som fefo. Forvaltningsgrensen mellom fefo og TF sitt forvaltningsområde går ved grensene for lakseførende strekning i de ulike sideelvene. Det er kjent at grensene ikke alltid samsvarer med hvor langt opp i vassdraget laksen går, og de er til vurdering hos Fylkesmannen.

TF har tidligere kommentert innlandsfiskeforvaltningen på Finnmarkseiendommen, men har da i første rekke kommentert hvordan fefo har kontrollert at tilreisende fiskere desinfiserer fiskeutstyret sitt (TF-sak 39/2013).

Uttalelse: Tanavassdragets fiskeforvaltning - TF krever at Finnmarkseiendommen - FeFo innfører umiddelbare skjerpelser ved salg av innlandsfiskekortet og stopper salget av innlandsfiskekort over nett inntil videre.

Fefo må utarbeide et samhandlet opplegg for salg av innlandsfiskekort og desinfisering av fiskeutstyr og av alt annet medbrakt utstyr til fiske, før det brukes i Finnmark. Alt fiskeutstyr må kontrolleres av utsalgsstedet og fiskeutstyret må desinfiseres før salget dokumenteres. Det vil sikre at utstyret blir desinfisert før bruk.

Etter TFs oppfatning er det urimelig av FeFo ved forenklet tilgang til fiskekort stimulerer utlendinger til mer fiske i lokale ressursområder i hele Finnmark, og at desinfiseringen er overlatt til fiskerne selv.

FeFos forventninger om økte fiskekortinntekter burde vært løst på en annen måte i 2007, blant annet ved å øke fiskekortprisene for alle kategorier. Kortprisene vurderes å være for lave.

Fefo og TF har siden hatt en del samarbeidsmøter om lakseforvaltningen, og ikke minst håndteringen av desinfisering siden den gang. Det er ikke noe krav om at fiskerne må desinfisere utstyret før innlandsfiske, men fefo opplyser til fiskerne at;

Det er absolutt krav om at fiskeutstyr, båter og andre mulige smitteførende gjenstander skal tørkes eller desinfiseres før de flyttes til andre vassdrag eller til andre deler av samme vassdrag.

Ved gjeninnføringen av 5-kilometersgrensa vil man kunne få bedre kontroll på tilreisende fiskeres praksis utenfor denne grensa, mens situasjonen er uforandret innenfor grensa.

Høringsfristen er satt til 1. mai.

Direktørens innstilling:

Legges frem ved møtet

TF-sak 18/2018 Deltakelse i garnfiske

På norsk side av Tanavassdraget har lokale stangfiskere fritt kunne delta som hjelpesmenn ved utøvelse av garnfisket så lenge de deltar sammen med en laksebreveier. Dette vil si at de kan delta som f. eks roer under drivgarnsfiske, hjelpesmann ved banking stengsel, eller være med på røktinga av garn. Praksisen har vært at tilreisende fiskere ikke kan delta på samme måte, selv om det er utflyttede Tanaværinger, eller om så direkte arvinger til personer med garnfiskerett. Man har tillatt journalister eller forskere å være med i fisket ved spesielle søknader.

På finsk side har også garnfisket ligget til de lokale fiskerne. Personer som er direkte arvinger til garnrettighetshavere har under den forrige overenskomsten kunnet drive garnfiske under den såkalte C-rettigheten. Denne muligheten er tatt bort under den nye overenskomsten. Finske myndigheter har tatt kontakt med norsk side for å sikre at vi har samme tolkning av reglene på dette feltet. Deres oppfatning er at alle som har gjeldende fiskekort kan delta aktivt i garnfiske så lenge de er sammen med en som har garnrettighet. Tolkningen blir begrunnet med at dette ikke vil føre til flere garn på elva, og at dette øker muligheten for å videreføre tradisjonene til slektninger.

Forskrift om fiske på Tanavassdragets grenseelvdal § 5 beskriver hvilke fiskere som kan benytte de ulike fiskemetodene. Her vises det til at kun personer med garnrettigheter (inkludert husstandsmedlemmer) kan fiske med garnredskaper, og «*andre fiskere kan bare bruke stang og håndsnøre*». Det er i prinsippet ikke andre regler som gjelder lokale og tilreisende stangfiskere, selv om tradisjonen tilsier et slikt skille.

Ved å åpne for at tilreisende fiskere kan delta i garnfisket, kan altså utflytta Tana-/Karasjokværinger delta aktivt i fiske. Man vil med det også åpne for at lokale garnfiskere kan lage et turisttilbud å være med å lære om garnfisket.

Direktørens innstilling

Legges frem ved møtet

Sak 19/2018: Orienteringssaker

Sak 20/2018: Seminar Roller i forvaltningen av Tanavassdraget